

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

navrhovatelů: a) M. F.
bytem X

b) S. H.
bytem X

oba zastoupeni advokátem Mgr. Petrem Zíkou
sídlem Masarykovo náměstí 225, Benešov

proti

odpůrci: město Benešov
sídlem Masarykovo náměstí 100, Benešov

zastoupené advokátem Mgr. Karlem Volfem
sídlem Jindřicha Plachty 3163/28, Praha 5

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – změny č. 2 územního plánu Benešov,
vydané usnesením zastupitelstva odpůrce ze dne 11. 9. 2023, č. 148-6/2023/ZM,

takto:

- I. Opatření obecné povahy – změna č. 2 územního plánu Benešov, vydaná usnesením Zastupitelstva města Benešov ze dne 11. 9. 2023, č. 148-6/2023/ZM – se dnem právní moci tohoto rozsudku ruší v rozsahu, v němž vymezuje na pozemcích parc. č. XA,

XB, XC, XD, XE a XF v katastrálním území X plochy veřejných prostranství (PV) a plochy veřejných prostranství – s převahou ozelenění (PZ).

II. Ve zbytku se návrh zamítá.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

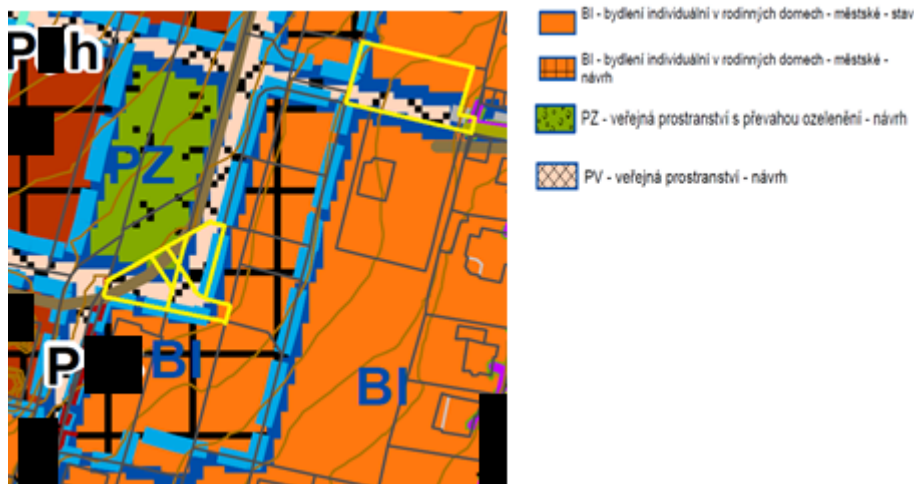
Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Navrhovatelé se společným návrhem podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) domáhají zrušení části opatření obecné povahy – změny č. 2 územního plánu Benešov, vydané usnesením zastupitelstva odpůrce ze dne 11. 9. 2023, č. 148-6/2023/ZM (dále jen „změna č. 2“ nebo „napadené OOP“). Navrhovatelé tvrdí, že mají ve spoluvlastnictví pozemky parc. č. XA, XB, XC, XD a XE v katastrálním území X (posledně uvedený pozemek mají navrhovatelé dále ve spoluvlastnictví s panem X; všechny dále uvedené pozemky leží v tomto katastrálním území). Navrhovatel je vedle toho výlučným vlastníkem pozemku parc. č. XF (souhrnně také jen „dotčené pozemky“). Navrhovatelé požadují, aby soud zrušil změnu č. 2 „v části týkající se lokality označené jako ZX/Xg, ZX/Xh a ZX/Xn, ploch přestavby z této lokality označených jako PXAh, PXB a PXC a pozemků parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF.“ Všechny výše vyjmenované pozemky jsou barevně zvýrazněny v níže přiloženém výřezu z katastrální mapy.

2. Navrhovatelé nesouhlasí s nově přijatou regulací dotčených pozemků v napadeném OOP. Z níže připojeného výřezu z *úplného znění* grafické části územního plánu ve znění změny č. 2 vyplývá, že územní plán počítá s existencí veřejného prostranství na dotčených pozemcích (ohrazených ve výkresu žlutou barvou), konkrétně s průběhem pozemní komunikace. Zčásti jsou některé z dotčených pozemků řazeny do ploch zeleně (PZ), s čímž navrhovatelé rovněž nesouhlasí. Pozemek parc. č. X je z větší části řazen – stejně jako řada jiných pozemků v lokalitě – do ploch bydlení individuální v rodinných domech – městské (BI).

3. Níže připojený obrázek pak představuje výřez z *hlavního výkresu* grafické části napadeného OOP. Dotčené pozemky jsou opět ohraničeny žlutou barvou.

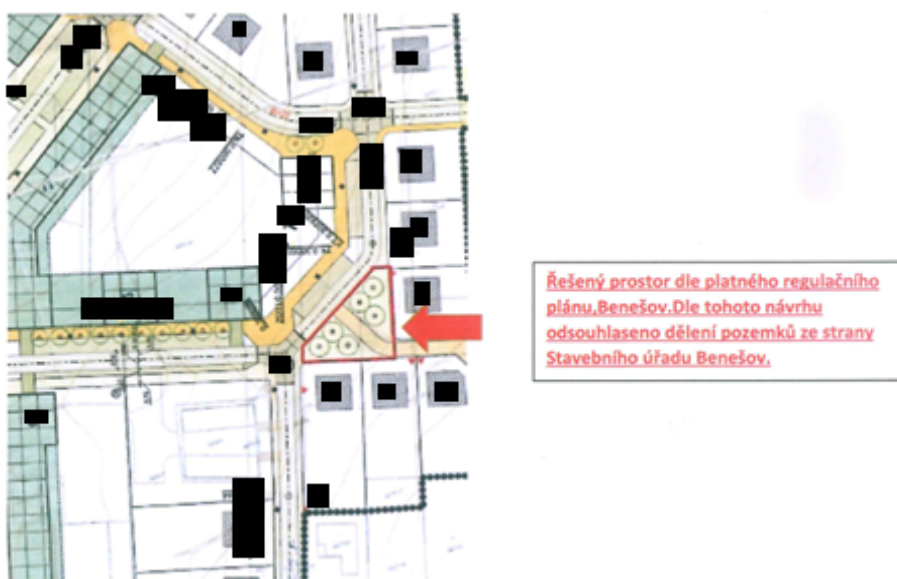

4. Níže připojený obrázek představuje výřez z *koordinačního výkresu* územního plánu ve znění změny č. 1 (hlavní výkres odpůrce soudu nepředložil), tedy ve znění před nabytím účinnosti napadeného OOP. Dotčené pozemky v té době neexistovaly (vznikly teprve později na základě rozhodnutí o oddělení od jiných pozemků). V místě, kde se dnes nachází dotčené pozemky, byla územním plánem vymezena plocha bydlení individuální v rodinných domech – městské (BI). V místě pozemku parc. č. X byla v koordinačním výkresu zakreslena obslužná místní komunikace.

Námítky uplatněné navrhovateli v procesu pořizování napadeného OOP

5. V podání doručeném Městskému úřadu Benešov (pořizovateli změny č. 2) dne 24. 1. 2023 vymezili navrhovatelé dva okruhy námitek. Uvedli jednak to, že nesouhlasí s umístěním veřejně prospěšné stavby – pozemní komunikace na pozemku parc. č. XA, neboť tím dojde k úplnému znehodnocení tohoto pozemku, který je určen pro výstavbu samostatně stojícího rodinného domu. Navrhovatelé připomněli, že s návrhem na vedení pozemní komunikace po pozemku parc. č. XA nesouhlasili již při pořizování regulačního plánu *X kasárna*. Dále navrhovatelé uvedli, že nesouhlasí s umístěním veřejně prospěšné stavby – pozemní komunikace a s vymezením plochy zeleně na pozemcích parc. č. XB, XC, XD, XE a XF. Navrhovatelé připomněli, že tyto pozemky byly se souhlasem příslušného stavebního úřadu (Městského úřadu Benešov) odděleny od původních pozemků na základě grafické přílohy č. 3 regulačního plánu *X kasárna* a že investovali nemalé finanční prostředky na to, aby bylo v místě možné v souladu s regulačním plánem umístit samostatně stojící rodinný dům. K této námitce navrhovatelé připojili níže zobrazený výřez z regulačního plánu s následující poznámkou.

Obsah návrhu, vyjádření odpůrce a replika navrhovatelů

6. Navrhovatelé tvrdí, že změna č. 2 se dotýká jejich vlastnického práva a nepřipustně do tohoto práva zasahuje. Připomínají, že v procesu pořizování napadeného OOP uplatnili námitky, jimiž brojili především proti vymezení veřejného prostranství (pozemní komunikace a plochy zeleně) na dotčených pozemcích. S těmito námitkami se ovšem odpůrce řádně nevypořádal. Navrhovatelé rovněž tvrdí, že napadené OOP je – kromě toho, že trpí vadou nepřezkoumatelnosti – neproporcionální. Územní plánování nemůže být činností nahodilou, nepředvídatelnou a svévolnou. Tomu tak ale v daném případě je, a proto je změna č. 2 v rozsahu, v němž vymezuje na dotčených pozemcích pozemní komunikaci, nezákonná. Nejzásadnější zásah do práv navrhovatelů má představovat právě vedení pozemní komunikace na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD a XE. Komunikace totiž dle platného regulačního plánu měla vést jinudy. Těto úpravě pozemní komunikace navrhovatelé přizpůsobili rozložení pozemků v lokalitě za účelem efektivního využití pozemků v jejich vlastnictví ke stanovenému účelu – individuálnímu bydlení. Přestože navrhovatelé s přijatými regulativy regulačního plánu nesouhlasili, provedli mnoho majetkových dispozic pro splnění podmínek této územně plánovací dokumentace – na své náklady nechali zaměřit a oddělit části pozemků, které by respektovaly trasu pozemní komunikace, avšak aby i nadále bylo možné využít okolní pozemky navrhovatelů k výstavbě pro bydlení. Navrhovatelé vynaložili nemalé náklady pro geometrické zaměření oddělovaných pozemků a zavkládování změn v katastru nemovitostí v legitimním očekávání, že rozložení pozemků přizpůsobují budoucí pozemní komunikaci. V důsledku změny č. 2 budou zmařeny investice, které navrhovatelé na oddělení pozemků vynaložili. Napadeným OOP dochází rovněž k úplnému znehodnocení pozemku parc. č. XA, jelikož současný způsob možného využití pozemků k výstavbě stavby pro individuální bydlení bude vymezením pozemní komunikace znemožněn. Navrhovatelé dále tvrdí, že zařazení plochy PXAh do ploch bydlení hromadného specifického, a zejména pak vymezení plochy zeleně na dotčených pozemcích zásadním způsobem změni „charakter užívání v lokalitě“. Namítají rovněž, že plochy přestavby PXAh, PXB a PXC vymezené napadeným OOP ve skutečnosti žádnými plochami přestavby ve smyslu § 2 odst. 1 písm. l) stavebního zákona nejsou.
7. Odpůrce ve vyjádření připustil, že rozhodnutí o námitkách navrhovatelů je stručné, avšak přesto podle něj obsahuje srozumitelnou a výstižnou odpověď na vznesené námitky, a je tedy řádně odůvodněno. Odpůrce opětovně (stejně jako v rozhodnutí o námitkách) připomněl, že změnou č. 2 nebyla v lokalitě provedena změna vedení pozemní komunikace, jak tvrdí navrhovatelé. K námitce, že je přijaté řešení neproporcionální, odpůrce připomněl, že v obecné části odůvodnění napadeného OOP ve vztahu k dané lokalitě uvedl, že byl proveden *„celý balík návrhových opatření, která komplexně transformují hodnotné území pro mix bydlení, rekreace a občanské vybavenosti. S ohledem na centrální lokaci se jedná o maximálně vhodně využitý brownfield, který dokáže v rychlém sledu uspokojit požadavky pro bydlení s dostatečným využitím již existující okolní technické infrastruktury.“*
8. V replice navrhovatelé uvedli, že se odpůrce ve svém vyjádření nijak nevypořádal s námitkami zásahu do jejich legitimního očekávání a do právní jistoty nastolené platnou územně plánovací dokumentací (regulačním plánem) stran pozemků parc. č. XA, XB, XC, XD a XE. Navrhovatelé opětovně připomínají, že tyto pozemky byly se souhlasem Městského úřadu Benešov odděleny od původních pozemků v reakci na vydání doposud platného regulačního plánu *X kasárna*.

Splnění podmínek řízení a rozsah soudního přezkumu

9. Soud ověřil, že návrh je po obsahové stránce bez vad (§ 101b odst. 2 s. ř. s.) a byl podán včas (§ 101b odst. 1 s. ř. s.; napadené OOP nabylo účinnosti dne 10. 10. 2023 a návrh byl podán dne 15. 12. 2023) osobou k tomu oprávněnou (§ 101a odst. 1 s. ř. s.; viz dále). Soud proto návrh věcně projednal, a to v rozsahu uplatněných návrhových bodů (§ 101d odst. 1 s. ř. s.). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného OOP (§ 101b odst. 3 s. ř. s.).
10. K aktivní legitimaci navrhovatelů soud upřesňuje, že ji navrhovatelé dovozují z vlastnictví, resp. spoluvlastnictví nemovitých věcí (pozemků) nacházejících se v katastrálním území Benešov u Prahy. Vlastnictví těchto pozemků není mezi účastníky řízení sporné. Dotčení práv navrhovatelů napadeným OOP je tedy přinejmenším myslitelné, jejich aktivní procesní legitimace k podání návrhu je proto dána.
11. Soud rozhodl o návrhu bez jednání, neboť pro tento postup byly dány podmínky dle § 76 odst. 1 písm. a) aplikovaného dle § 101b odst. 4 s. ř. s. Soud neprovedl důkaz listinami, které jsou součástí předloženého správního spisu, neboť jeho obsahem se důkaz neprovádí.

Posouzení návrhu soudem

12. Navrhovatelé již v procesu pořizování změny č. 2 brojili proti tomu, aby na dotčených pozemcích byla vymezena pozemní komunikace, resp. též plocha zeleně. Ve vztahu k pozemkům parc. č. XA, XB, XC, XD, XE přitom zdůrazňovali, že v návaznosti na platný regulační plán podali v minulosti k příslušnému stavebnímu úřadu žádost o dělení pozemků, které posléze vyhověl. Na své náklady nechali zaměřit a oddělit části pozemků, které by respektovaly trasu pozemní komunikace dle regulačního plánu (viz výřez z regulačního plánu výše).
13. Navrhovatelé tedy v procesu pořizování napadeného OOP uplatnili námitky, v nichž namítali neproporcionalitu přijímaného řešení ve vztahu k jimi vlastněným pozemkům. Ostatně pokud by

tak neučinili, mělo by to na osud návrhu podaného k soudu fatální dopad. Jak totiž vyplývá z judikatury NSS, posouzení přiměřenosti zásahu do vlastnického práva soudem je podmíněno předchozím seznámením odpůrce s důvody, pro něž má být sporné řešení nepřiměřeným zásahem do práv navrhovatele, prostřednictvím námitek, v nichž je na potřebu takového individuálního poměrování upozorněn a v nichž mu jsou k posouzení předloženy konkrétní důvody zpochybňující navrhované řešení. Nebyly-li odpovídající námitky podány, pak soudu v zásadě nezbývá než námitku nepřiměřenosti zásahu do práv navrhovatele zamítnout bez věcného posouzení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2016, č. j. 10 As 183/2016 - 35). Je totiž vyloučeno, aby přiměřenost omezení individuálních práv posuzoval správní soud při přezkumu územního plánu v první linii, v důsledku dosavadní pasivity navrhovatele, nadto s účastenstvím omezeným již jen na individuálního navrhovatele a odpůrce. (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 8. 2020, č. j. 6 As 270/2019 - 38). V této souvislosti soud připomíná, že stávající zákonná koncepce správního soudnictví se opírá o princip subsidiarity soudní ochrany, jež má nastoupit až po vyčerpání řádných opravných prostředků uvnitř veřejné správy (§ 5 s. ř. s.). Námitky nepřiměřenosti regulativů územního plánu (resp. jeho změny) jsou tedy v případě, že s nimi nebyl seznámen odpůrce, nepřipustné pro nevyčerpání řádných opravných prostředků (srov. bod 11 rozsudku č. j. 6 As 270/2019 - 38).

14. Navrhovatelé tvrdí, že odpůrce na jejich námitky nereagoval adekvátním způsobem a že rozhodnutí o námitkách činí napadené OOP nepřezkoumatelným. S tímto návrhovým bodem se soud vypořádává na prvním místě, neboť pokud by z rozhodnutí o námitkách (resp. ani z odůvodnění územního plánu jako celku) nebylo seznatelné, z jakého důvodu považuje odpůrce námitky navrhovatelů za liché, mylné nebo vyvrácené nebo proč považuje předestírané skutečnosti za nerozhodné, nesprávné nebo jinými provedenými důkazy za vyvrácené (rozsudek NSS ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010 - 169, č. 2266/2011 Sb. NSS), nemohl by soud ani přezkoumat, zda byl zásah do vlastnického práva navrhovatelů přiměřený.
15. K požadavkům na míru konkrétnosti vypořádání námitek proti návrhu opatření obecné povahy existuje bohatá judikatura. NSS vyslovil názor, že na rozhodnutí o námitkách je třeba klást stejné požadavky, jako na standardní rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a to zejména co do přezkoumatelnosti odůvodnění (srov. rozsudek NSS č. 2266/2011 Sb. NSS). Reakci na tento přístup požadující vysoký standard vypořádání námitek pak představuje nálezný Ústavního soudu ze dne 7. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11. V něm sice Ústavní soud nevyločil užití § 68 odst. 3 správního řádu na uvedené případy, avšak konstatoval, že požadavky na kvalitu odůvodnění nesmí být přemrštěné a ve svém důsledku zcela paralyzující územní plánování, což by mohlo představovat zásah do práva na obecní samosprávu. Později tyto závěry upřesnil nálezný Ústavního soudu ze dne 8. 11. 2018, sp. zn. I. ÚS 178/15, který uvedl, že samotné rozhodnutí o námitkách musí obsahovat odůvodnění odpovídající požadavkům § 68 odst. 3 správního řádu, v ostatních částech však s ohledem na specifika územního plánování již takovou podrobnost vyžadovat nelze. S tímto přístupem se zdejší soud již opakovaně ztotožnil, přičemž též zdůraznil, že důvody, proč vydavatel územního plánu nevyhověl námitce dotčeného vlastníka, nelze hledat pouze ve vlastním vypořádání námitek, nýbrž i v obecné části odůvodnění územního plánu. V ní jsou formulovány určité obecné vůdčí ideje, stejně jako jsou tyto ideje obecně vyjádřeny v nadřazených stupních územně plánovací dokumentace a ve stavebním zákoně (srov. např. rozsudky Krajského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2019, č. j. 43 A 161/2018 - 104; a ze dne 30. 1. 2020, č. j. 51 A 44/2019 - 64). Prizmatem výše citované judikatury soud vypořádal námitky nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách. Dospěl přitom k závěru, že rozhodnutí o námitkách navrhovatelů je skutečně nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, což činí návrh částečně důvodným.
16. Jak soud uvedl již výše, navrhovatelé uplatnili v procesu pořizování změny č. 2 dvě námitky. První námitka se vztahovala k vymezení veřejně prospěšné stavby (pozemní komunikace) na pozemku parc. č. XA. Na tuto námitku odpůrce reagoval takto: „*Zamítá se, není součástí řešení změny č. 2 územního plánu Benešov, tato komunikace je navržena platným územním plánem, změna územního plánu trasování komunikace nemění.*“ Toto vypořádání námitek soud nemá za dostatečné a především jej shledává rozporné s grafickou částí napadeného OOP a nemající ani oporu ve správním spisu, jak byl předložen soudu. Předně lze konstatovat, že z hlavního výkresu – tedy výrokové grafické části napadeného OOP – vyplývá, že pozemek parc. č. XA změnami dotčen je, neboť je na něm zakreslena *navrhovaná* plocha PV – veřejné prostranství. Odpůrce soudu v rámci správního spisu nepředložil výrokové části předchozí územně plánovací dokumentace ani jejich konsolidované znění. V koordinačním výkresu změny č. 1 územního plánu místní komunikace zakreslena je, jak však vyplývá z § 2 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, a bodu II odst. 2 písm. a) její přílohy č. 7, koordinační výkres zahrnuje navržené řešení,

neměněný současný stav a důležitá omezení v území, zejména limity využití území, a je součástí *odůvodnění*, nikoliv tedy výrokové části, územního plánu. Není tedy zřejmé, zda zakreslená komunikace odráží její faktickou existenci nebo i platnou regulaci. I kdyby však skutečně předchozí územně plánovací dokumentace na pozemku místní komunikaci závazně stanovila a vypořádání námítky jakožto součástí odůvodnění napadeného OOP by bylo možno přisvědčit, bylo by v rozporu s jeho grafickou částí. Textová a grafická část územně plánovací dokumentace přitom musí být ve vzájemném souladu a jejich nesoulad (jak vyplývá z rozsudku NSS ze dne 8. 1. 2010, č. j. 2 Ao 1/2009-74) je důvodem pro zrušení soudem, neboť rozpor mezi těmito částmi územně plánovací dokumentace zakládá nejistotu pro další rozvoj území (srov. též pozdější rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2020, č. j. 10 As 34/2019-51).

17. Na druhou námítku odpůrce v odůvodnění napadeného OOP žádným způsobem nezareagoval. V reakci na námítku navrhovatelů, že nesouhlasí s vymezením pozemní komunikace, jakož i plochy zeleně na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD a XE neuvedl vůbec nic. Zcela nezodpovězená tak zůstala otázka, proč průběh pozemní komunikace v tomto místě neodpovídá regulačnímu plánu *X kasárna*, na jehož základě měli navrhovatelé požádat příslušný stavební úřad o dělení pozemků (čemuž stavební úřad vyhověl). Odpověď nelze dohledat ani v obecné části odůvodnění napadeného OOP. Jedná se o námítku, kterou byl odpůrce nepochybně povinen vypořádat, a protože tak neučinil, zatížil napadené OOP v rozsahu, v němž vymezuje na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD a XE plochu veřejného prostranství (PV) a plochu veřejného prostranství s převahou ozelenění (PZ) vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Soud se proto nemohl zabývat navazujícími námitkami navrhovatelů, že je přijaté řešení, v jehož důsledku dochází k zásahu do vlastnického práva navrhovatelů, nepřiměřené, že odpůrce nepřipustně zasáhl do legitimního očekávání navrhovatelů, a že se tak dopustil svévolného postupu.
18. Navrhovatelé v návrhu formulovali několik dalších dílčích námitek. Uváděli, že plochy PXA_h, PXB a PXC jsou ve změně č. 2 označeny jako plochy přestavby. Toto označení však mají za chybné a připomínají, že dle § 2 odst. 1 písm. l) stavebního zákona se plochou přestavby rozumí plocha vymezená v územním plánu ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území. O plochy přestavby se však dle navrhovatelů jednat nemůže, neboť tyto pozemky jsou dosud nezastavěné, a není na nich tudíž co přestavovat. Nejedná se ani o znehodnocené území. Na tuto námítku soud odpovídá, že navrhovatelé v tomto řízení tvrdí vlastnické právo toliko k pozemkům parc. č. XA, XB, XC, XD, XE a XF. Tyto pozemky však do ani jedné z uvedených ploch přestavby řazeny nejsou. I kdyby však byly, není zřejmé, jak by se právní sféry navrhovatelů mělo tvrzené nesprávné označení ploch dotýkat.
19. Zmiňují-li se dále navrhovatelé o tom, že vymezení ploch bydlení hromadného specifického (BH) v ploše přestavby PXA_h zásadním způsobem mění charakter užívání v lokalitě, uvádí soud, že s takovouto námitkou navrhovatelé neseznámili odpůrce v procesu pořizování územního plánu a především nikterak nespecifikují, jak se týká jejich veřejných subjektivních práv. Už jen z tohoto důvodu je v řízení před soudem nepřipustná.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

20. S ohledem na výše uvedené soud napadenou změnu č. 2 územního plánu Benešov zrušil podle § 101d odst. 2 věty první s. ř. s., avšak toliko v její dílčí části. Navrhovatelé v petitu žaloby navrhli, aby soud zrušil napadené OOP „*v části týkající se lokality označené jako*

ZX/Xg, ZX/Xh a ZX/Xn, plochy přestavby z této lokality označených jako PXAh, PXB a PXC a pozemků parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF.“ Soud navrhovatelům vyhověl pouze zčásti, a to jednak s ohledem na zásadu zdrženlivosti, jednak s ohledem na to, že poměrně široce vymezený petit návrhu míří částečně „mimo“ pozemky navrhovatelů. Jak z napadeného OOP vyplývá, plochy přestavby PXAh, XB a PXC se nacházejí v sousedství dotčených pozemků. Dotčené pozemky tedy do těchto ploch nejsou vůbec zahrnuty a z návrhu samotného ani nevyplývá, jak by se jich regulace na sousedních pozemcích mohla dotýkat (a navrhovatelé žádné takové dotčení netvrdí), a není proto důvod napadené OOP v rozsahu těchto ploch rušit. Soud neshledal ani důvod pro zrušení napadeného OOP v rozsahu lokalit označených jako ZX/Xg, ZX/Xh a ZX/Xn *en bloc*. Jedná se o lokality, do kterých jsou řazeny mnohé pozemky v daném katastrálním území (nikoliv pouze dotčené pozemky). Soud proto napadené OOP zrušil toliko v nepatrné části lokalit ZX/Xg a ZX/Xn, konkrétně v rozsahu, v němž změna č. 2 v grafické části vymezuje na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE a XF plochy veřejného prostranství – jedná se o plochu PV a plochu PZ (plocha veřejného prostranství s převahou ozelenění). Tyto plochy odpůrce na vyjmenovaných pozemcích vymezil, aniž by se vypořádal s námitkami navrhovatelů, kteří tvrdili, že v důsledku této regulace bude nepřiměřeným způsobem zasaženo do jejich vlastnického práva. Pokud jde o pozemek parc. č. XA, dospěl soud k závěru, že tvrzení o tom, že veřejné prostranství na tomto pozemku vymezoval územní plán ještě před nabytím účinnosti napadeného OOP, nemá oporu ve správním spise a vypořádání námítka je v rozporu s grafickou částí napadeného OOP. Ve zbytku návrhu (tj. v té části návrhu, kde navrhovatelé navrhují zrušení napadeného OOP nad rámec vymezení ploch veřejného prostranství na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE a XF) soud návrh zamítl.

21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty druhé s. ř. s., dle které platí, že měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, přiznává mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. Navrhovatelé uspěli se svým návrhem toliko v části. Ve zbylé části byl procesně úspěšný naopak odpůrce. Míru procesního úspěchu navrhovatelů nelze kvantifikovat. Je nesporné, že odpůrce nezákonně zasáhl do jejich práv, a ti se tedy důvodně domáhali soudní ochrany. Na druhou stranu navrhovatelé nesprávně vystihli rozsah, v němž byl jejich návrh důvodný. Soud proto považuje za spravedlivé takové rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, podle něhož nemá toto právo žádný z účastníků. Ostatně navrhovatelé náhradu nákladů řízení ani nepožadovali.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. února 2024

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu